

REZOLUȚIA ÎN LEGATURA CU PROBLEMA: MIȘCAREA ECUMENICĂ ȘI BISERICA ORTODOXĂ.

Noi am ajuns la deplina și armonicoasă înțelegere că, în ultimul timp asupra Bisericii ortodoxe se exercită influențele eterodoxiei care pornesc din două tabere.

Pe de o parte conducerea Bisericii romano-catolice, în persoana Papei, pierzând oarecum simțul credinței mântuitoare că nici porțile iadului nu vor putea birui Biserica lui Hristos, și în grija pentru păstrarea autorității sale pământești pășind pe calea utilizării legăturilor sale politice cu cei puternici ai lumii acesteia, încearcă să ispitească Biserica ortodoxă ca să ajungă la o înțelegere cu ea. Urmărind acest scop, papalitatea tindea să-l atingă prin crearea unui șir de organizații unioniste.

Pe de altă parte, protestantismul, cu toată multiplicitatea și fără-mișarea lui în secte și subdiviziuni, pierzând credința că idealurile creștine sunt eterne și nezdruincinate, în disprețul său trufaș față de așezămintele apostolice și patristice, încearcă să iasă din impas pe calea rezistenței contra papismului roman. În această luptă, protestantismul căuta să facă alianță cu Biserica ortodoxă ca să poată câștiga pentru sine mai mult prestigiu ca forță de influență internațională.

Aci ortodoxia se găsește în fața unei ispite și mai mari — de a se abate dela căutarea împărăției lui Dumnezeu și să păsească pe un teren politic cu totul străin de țelurile ei. Aceasta este problema practică a Mișcării Ecumenice.

Concomitent cu ortodoxia propriu zisă, aceleași influențe se exercită

și asupra bisericilor neromano-catolice: armeano-gregoriană, siro-iacobită, abisiniană, coptică și siro-chaldeaică, precum și biserica vetero-catolică, care au atât de multă afinitate cu ortodoxia.

Având în vedere că:

a) scopurile mișcării ecumenice, care s'au exprimat în organizarea «Consiliului mondial al bisericilor» cu ultimă țință de a organiza o «Biserică ecumenică» în planul actual, nu corespund idealului creștin și țărilor urmărite de Biserica lui Hristos, așa cum le înțelege Biserica ortodoxă;

b) că îndreptarea tuturor eforturilor spre fâgașul vieții sociale și politice și spre crearea unei «Biserici Ecumenice» ca o putere internațională influentă, ar fi ca o cădere în ispita, care a fost respinsă de Hristos în pustie și s'ar prezenta ca o abatere a Bisericii spre calea pescuirii sufletelor omenesti, în mrejele lui Hristos, cu mijloace necreștine;

c) că mișcarea ecumenică așa cum se prezintă momentan în planul de activitate al «Consiliului mondial al Bisericii», a renunțat la convingerea că este posibilă reunirea Bisericii — una sfântă, sobornicească și apostolică—și acest fapt nu este spre folosul bisericii lui Hristos și cu totul inoportun (prematur); majoritatea protestantă a participanților la Conferința dela Edinburg, fie că au văzut insuccesul lor, fie că-l întrezăreau, dar s'au grăbit să lichideze orice încercări în sensul reunirii harice a bisericilor; în vederea conservării de sine, protestantismul a pășit pe calea rezistenței minimale, pe calea unui unionism abstract pe teren social-economic sau chiar politic. Această mișcare și-a construit și planul activității sale pentru viitor pe baza teoriei de a realiza un nou aparat exterior a nume: «Biserica ecumenică» după tipul unui stat legat într'un fel sau în altul de influențe lumești;

d) în decursul ultimelor decenii (dela 1927 la 1948) ideea reunirii Bisericilor pe baze dogmatice și doctrinare, în mod documentar, nu se mai discută, căci i s'a atribuit o importanță pedagogică secundară pentru generațiile viitoare. Astfel că mișcarea ecumenică actuală nu asigură cauza reunirii bisericilor pe căi harice și cu mijloace harice;

e) reducerea exigențelor la o singură condițiune și anume recunoașterea că Iisus Hristos este Domnul nostru, minimizează doctrina creștină până la rangul acelei credințe, care, după cuvântul apostolului, este accesibilă și demonilor (Iacob II, 19; Matei VIII, 29; Marcu V, 7) și deaceea, Consfătuirea Întăistătătorilor și a reprezentanților Bisericilor autocefale ortodoxe constatând starea de lucruri actuală și chemând prin rugăciune conlucrarea Duhului Sfânt a hotărât:

Să se comunice «Consiliului mondial al Bisericii» ca răspuns la invitațiunea primită de noi toți pentru participarea la Adunarea din Amsterdam în calitate de membri, că toate Bisericile ortodoxe locale, participante la consfătuirea de față, sunt nevoite a renunța la participare în mișcarea ecumenică, în planul ei actual.

(Urmează aceleași iscălituri ca și sub prima rezoluție).